

Dahlgaard omtalte dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard oplyste, at han under Forhandlingerne i Udvalget om Lærlingelovforslaget havde gjort opmærksom paa, at der i det paagældende Lovforslag var en Uoverensstemmelse med den i Washington tiltraadte Konvention. Da jeg jo ikke har haft Lejlighed til at følge dette Udvalgs Forhandlinger, kan jeg kun sige, at hvad der derom maatte være fremdraget for Udvalget af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, er mig ikke bekendt. Jeg tvivler ikke om, at det Referat, han har givet af sin Virksomhed paa dette Omraade i Udvalget, er rigtigt, men jeg kan kun sige, at der ikke fra kompetent faglig Side overfor Indenrigsministeriet forud for eller under Behandlingen af Lærlingeloven har foreligget et Ønske om en saadan Ændring som den her foreslaaede. Et saadant Ønske er først fremkommet paa en senere Tid og begrundet med, at visse Arbejder indenfor Bagerivirksomheden, som det var af meget stor Betydning for Lærlingenes Uddannelse, at de fik Lov til at deltage i, netop blev foretaget ved Arbejdets Begyndelse om Morgen, i Tiden mellem 4 og 5. Det er Begrundelsen for, at man har foretaget denne Ændring. Naar det ærede Medlem Hr. Trier i den Anledning henviste til Konventionens § 3, 3die Stykke, og mente, at den Afvigelse fra Lærlingelovens Bestemmelser, der indeholdtes i Lovforslagets § 1, 4de Stykke, var i Uoverensstemmelse med dette Stykke i Konventionen, idet der siges, at hvor Natarbejde i Bagerier er forbudt for alle Arbejdere, kan Tidsrummet fra 9 Aften til 4 Morgen træde i Stedet for Tidsrummet fra 10 Aften til 5 Morgen, saa synes det mig at være en underlig Bogstavfortolkning af Konventionens Bestemmelser. For det vil altsaa sige, at hvis det var forbudt alle Arbejdere at virke i Bagerivirksomhed i Tiden mellem 10 Aften og 5 Morgen, saa vilde man kunne forskyde det til 9—4. Men da det nu ikke er forbudt, da der maa arbejdes i Bagerier fra 8 Eftermiddag til 4 Morgen, gaar det ikke an at sige, at dette ogsaa gælder for Lærlingene, mod at deres Arbejdstid saa begrænses til Kl. 5 Eftermiddag. Jeg skønner ikke, at der er noget som helst egentlig reelt Indhold i denne det ærede Medlems Betragtning. Mig forekommer det at være en ganske naturlig og simpel Ting at forme Bestemmelserne saaledes, at de ikke lægger sig hindrende i Vejen for Lærlingenes Uddannelse, naar Tiden, de 11 fortløbende Timer, hvori der skal gives Hvile, overholdes.

Nu talte det ærede Medlem Hr. Trier i den Anledning om Konventionens Aand

og fremmanede den for os gennem Oplæsning af en Resolution, der var vedtaget i Washington. Denne Aand vil jeg aldeles ikke bestride Berettigelsen af, men jeg synes dog ikke, den bør hindre os i at handle saaledes, som Fornuften byder og Hensynet til det praktiske Livs Behov kræver. Og jeg maa i den Anledning og ogsaa i Anledning af en Bemærkning i Tilknytning til hele dette Forhold, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte, have Lov til at sige, at Bureauet i Genève opfatter det hele Forhold saaledes — hvilket ogsaa er udtalt fra autoritativ Side der overfor de danske delegerede under det sidste Møde dernede —, at der intet som helst er til Hinder for, at der i Konventionen kan foretages Ændringer, som Staternes lokale Forhold maatte gøre ønskelige. Jeg mener, at der gennem den i Lovforslagets § 1, 4de Stykke, foreslaaede Ændring i Bageriloven er taget et Hensyn til det praktiske Livs Behov, som hverken hindres ved Konventionens Bestemmelser eller ved den Aand, det ærede Medlem henledede Opmærksomheden paa, og jeg maa derfor bede om, at der paa dette Punkt handles varsomt under de kommende Overvejelser i Udvalget.

Jeg kan naturligvis ikke have den fjerneste Indvending at gøre imod, at et Lovforslag som dette, der angaar et saa vigtigt Emne, og som nu er ført ind i Omraadet af internationale Forhandlinger og Beslutninger, tages under Overvejelse i et Udvalg. Naar det i Lovforslagets § 6 siges, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1922, er det Udtryk for en Forventning hos Ministeriet om, at dette Forslag, som er i saa nøje Overensstemmelse med en Konvention, man har givet sin Tilslutning, vilde kunne gennemføres hurtigt paa Rigsdagen, og da Lovforslagets Bestemmelser eller i hvert Fald Konventionens Bestemmelser med, om jeg maa udtrykke det saaledes, eventuelle lokalbestemte Ændringer skal være gældende Lov inden 1. Juli 1922, vilde det være godt, om der blev givet en rimelig Frist til, at alle interesserede Parter kan indrette sig i Henhold til Lovens Bestemmelser. Men det kan jo ogsaa naas, selv om man ved en Udvalgsbehandling maaske bliver nødt til at ændre Datoen 1. Januar 1922 til en senere Dato.

Jeg skal med disse Ord paa ny anbefale Lovforslaget og bede om, at den kommende Udvalgsbehandling maa blive kortest mulig, saaledes at vi snarest kan faa Bestemmelserne gennemført og derigennem naa til, at de Forberedelser, som de kan give Anledning til indenfor visse Virksomheder, kan blive truffet i betimelig Tid.